

Ένας μικρός Σεπτέμβρης βάζει τα κλάματα

που στο σχολειό τον πάνε να μάθει γράμματα

θέλει να παίξει ακόμα με τ' άστρα τ' ουρανού

πριν έρθουν πρωτοβρόχια και συννεφίες στο νου

πρωτάκι, σχολιαρούδι,

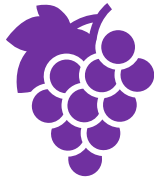
του κλέβουν το τραγούδι, του κλέβουν το τραγούδι...

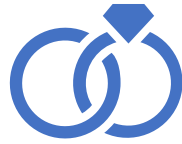
Ένας γλυκός Σεπτέμβρης στάζει το μέλι του

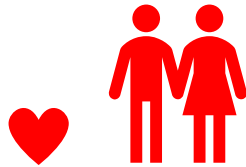
σωστό παλικαράκι τρυγάει τ' αμπέλι του

στα Σπάτα λινοβάτης, στο Κορωπί γαμπρός

να τρέμουν τα κορίτσια στα βλέφαρά του μπρος

φυσάει ο απηλιώτης, ο ζέφυρος της νιότης
φυσάει ο απηλιώτης...

Ένας παλιός Σεπτέμβρης φίλος αχώριστος

καθώς περνούν τα χρόνια γίνεται αγνώριστος

το κόκκινο ραγίζει στα μήλα της Ροδιάς

κίτρινα πέφτουν φύλλα στον κήπο της καρδιάς

Η νύχτα μεγαλώνει, δίχτυα στο φως απλώνει,
η νύχτα μεγαλώνει...

